ГАЗЕТА ДОНБАССКОЙ ГОСУДАРСТВЕННОЙ МАШИНОСТРОИТЕЛЬНОЙ АКАДЕМИИ

АКАДЕМИЯ

№1 (313) 20 января 2017 Бесплатно

НЕ ПОВТОРИТИ Б ПОМИЛОК

На початку XX століття об'єднання українських земель відбулося юридично та політично. Проте державне об'єднання не відбулося. Між урядами УНР і ЗУНР існували серйозні суперечності, зумовлені двома головними причинами. По-перше, міжпартійною боротьбою. Поміркованi партії Галичини вважали Директорію надто лівою та соціалістичною; натомість соціалістичні партії УНР звинувачували уряд ЗУНР у «буржуазності».

По-друге, відмінним міжнародним становищем УНР та ЗУНР і, відповідно, різними зовнішньополітичними пріоритетами. Головну небезпеку для ЗУНР із перших днів її утворення становила агресія з боку Польщі. Директорії УНР, якій доводилося оборонятися одночасно від червоної та білої Росії, було не під силу втручатись у події на польсько-українському фронті в Східній Галичині. Де-юре уряд УНР навіть не був у стані війни з Польщею, хоча остання претендувала не лише на Східну Галичину, а й на Волинь, де виникали періодичні сутички й «Північна група» армії УНР мусила утримувати Волинський фронт.

Ці розбіжності й незлагодженість дій призвели до захвату всієї України більшовицькими військами.

У чомусь сьогочасна ситуація віддзеркалює 1917–1920 роки. Знову непорозуміння Сходу й Заходу, яке інспірувалось ззовні протягом десятиліть. Історію, якою пройшла Україна, треба пам'ятати, тому що вона сувора вчителька, яка нічому не вчить, але безжально карає за її незнання.

УКРАЇНСЬКІЙ ДЕРЖАВНІЙ СИМВОЛІЦІ – 25 РОКІВ

У цьому році Державному Гімну та Прапору виповнюється 25 років.

15 січня відзначається 25-а річниця від дня затвердження (1992) Президією Верховної Ради України музичної редакції Державного Гімну України «Ще не вмерла України і слава, і воля», автором якої є М. Вербицький. За цей час наш гімн зазнав зміну тексту, сучасний варіант був затверджений тільки в 2003 році.

28 січня виповнюється 25 років від дня затвердження (1992) Верховною Радою України національного синьо-жовтого прапора Державним Прапором України

Навіть зараз періодично порушують питання порядку кольорів на прапорі, закликаючи «перевернути» його. У відповідь на це історики-дослідники цієї теми та низка інших науковців опублікували відкритого листа із осудом подібних дій, вказавши їх безпідставність і назвавши «провокаціями».

Упродовж історичного розвитку синьо-жовтий прапор був символом боротьби за національні й соціальні права українського народу і за часів незалежності став Державним Прапором України. У ньому втілені віковічні прагнення до миру, праця, краса та багатство рідної землі. Державний Прапор як символ країни є втіленням національної єдності, честі та гідності, традицій державотворення, історії та сьогодення.

НЕ ЧАС РОЗСЛАБЛЯТИСЯ

З початком нового року всі завжди чекають змін, приходу чогось нового. Так і трапилося. Зміни торкнулися й студентів. Недаремно вони хвилювались, адже до теперішнього часу ще не всім відомі нововведення, які стосуються їх студентського життя.

З 2017 року давно існуючий порядок отримання стипендій, як обов'язкової виплати для багатьох категорій студентів, зазнав істотних змін.

Кабінет міністрів України постановою від 28 грудня 2016 р. № 1050 **«Деякі питання стипендіального забезпечення»** затвердив новий Порядок призначення і виплати стипендій студентам вищих державних навчальних закладів та аспірантам і докторантам, які навчаються за денною формою навчання. Згідно з постановою, виплати будуть отримувати студенти, які навчаються за рахунок загального державного (відповідно – місцевого) бюджету. Студентам, які навчаються згідно з угодами, укладеними між навчальними закладами та фізичними або юридичними особами, стипендії можуть виплачуватися за рахунок коштів таких осіб, якщо це передбачено умовами укладеної угоди.

Стипендії підрозділяються на 2 основних типи: академічні та соціальні. У кожному навчальному закладі Правила призначення академічних стипендій розробляються відповідно до встановленого Порядку, їх затверджує вчена (педагогічна) рада й погоджує з органом студентського самоврядування та первинною профспілковою організацією осіб, які навчаються. Оприлюднюються вони не пізніше ніж за тиждень до початку навчального семестру.

За новим законом, для вирішення питань щодо призначення та позбавлення академічної або соціальної стипендії в навчальних закладах утворюються стипендіальні комісії, до складу яких входять керівник навчального закладу, представники фінансових підрозділів, декани факультетів, представники органів студентського самоврядування та профспілкових організацій осіб, які навчаються. Періодичність виплати стипендій не змінилася. У період тимчасової непрацездатності та проходження практики студенти мають право на отримання академічної або соціальної стипендії у призначених їм розмірах. Стипендіати, які будуть призвані на військову службу у зв'язку з оголошенням мобілізації, будуть отримувати стипендію протягом строку перебування на військовій службі за результатами навчання в останньому перед призовом навчальному семестрі.

За рахунок навчального закладу і коштів, передбачених у кошторисі, може надаватися матеріальна допомога та заохочення окремим студентам, які навчаються за держзамовленням.

Академічні стипендії поділяються на:

1) стипендії, засновані Президентом України, Верховною Радою України, Кабінетом міністрів України (у тому числі іменні), які призначаються студентам вищих навчальних закладів за результатами навчання за певним освітнім рівнем;

2) ординарні (звичайні) академічні стипендії;

3) стипендії у підвищеному розмірі – за особливі досягнення в навчанні за рішенням вченої ради ВНЗ.

Розмір академічної стипендії визначається, виходячи з типу навчального закладу, умов навчання, спеціальності та успішності студента. Якщо студент має право на отримання декількох видів стипендій, йому виплачується одна стипендія найбільшого розміру.

Нововведенням є призначення навчальними закладами академічних стипендій згідно з рейтингом успішності. Він складається на підставі навчальних досягнень студента за результатами останнього навчального семестру та з урахуванням участі в науковій, спортивній діяльності та громадському житті. При цьому складова успішності повинна становити не менше 90 відсотків рейтингового бала. Законом передбачено обов'язкове оприлюднення рейтингу на офіційному веб-сайті ВНЗ.

Положення про розрахунок рейтингу зараз обговорюється і затверджується. Наразі відома загальна концепція.

До рейтингу не включаються особи: які за час навчального семестру не досягли відповідних успіхів та мають академічну заборгованість (за рішенням керівника ВНЗ, вони можуть покращити успішність до початку нового навчального семестру); які під час семестрового контролю здійснювали повторне складення контрольних заходів.

Ученою радою перед початком підведення підсумків встановлюється ліміт стипендіатів (40–45 % від фактичної кількості студентів, які навчаються за рахунок держбюджету).

Соціальна стипендія в обов'язковому порядку виплачується студентам, які за результатами навчального семестру не мають академічної заборгованості й належать до наступних категорій:

1) діти-сироти; діти, позбавлені батьківського піклування, особи з їх числа, а також особи, які в період навчання у віці від 18 до 23 років залишилися без батьків;

2) особи, які згідно із законом України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» мають пільги під час призначення стипендії;

3) особи, які відповідно до статті 5 закону України «Про підвищення престижності шахтарської праці» мають право на призначення соціальних стипендій;

4) особи, яким законом України «Про внесення змін до деяких законів України щодо державної підтримки учасників бойових дій та їхніх дітей, дітей, один із батьків яких загинув у районі проведення антитерористичних операцій, бойових дій чи збройних конфліктів або під час масових акцій громадянського протесту, дітей, зареєстрованих як внутрішньо переміщені особи, для здобуття професійно-технічної та вищої освіти» гарантується призначення соціальної стипендії.

Поки готувався матеріал, Кабінетом міністрів був запропонований для обговорення примірний порядок формування рейтингу успішності студента, в якому більш докладно були описані критерії відбору студентів, які мають право на отримання стипендій. Підготовлена формула для визначення рейтингового балу, за якою при розрахунку балу враховуватиметься складність триместру за кредитами, успішність студента, коефіцієнт підвищення стипендії за особливі успіхи в навчанні, додатковий бал за участь у науковій, науково-технічній діяльності, громадському житті, творчій та спортивній діяльності та кількості студентів.

Особам, які претендують на соціальну стипендію, потрібно подати до стипендіальної комісії письмове звернення та документи, що підтверджують їх право на отримання пільг.

Незважаючи на всі нововведення, студентам потрібно не хвилюватися, а докладати зусиль для успішного навчання та отримання стипендій. Сподіваюсь, що завдяки цьому студенти нашої Академії зможуть укріпити віру в свої сили й отримувати додаткові кошти на студентське життя.

Підготувала Аліна Бергій

ВІТАЄМО ІМЕННИХ СТИПЕНДІАТІВ!

Відмінне навчання потребує багато праці і, головне, бажання. І так приємно, коли всі зусилля винагороджуються. Окрім звичайних стипендій, старанних студентів заохочують і іменними стипендіями.

Стипендії Президента України призначено:

- Рибалко М.І., гр. ІТ-13-2;
- Ларічкіну О.В., гр. АВП-13-1;
- Касьянюку О.С., гр. ІТ-14-2.

Стипендії Верховної Ради України:

- Булизі В.С., гр. СМ-14-1;
- Худолію М.Г., гр. АВП-14-1.

Стипендії ПАТ НКМЗ:

- Літвиненко Ю.Д., гр. СМ-12-1м;
- Ананьєву М.С., гр. АВП-12-1;
- Яковлєвій Г.І., гр. АВП-12-1м;
- Журавльовій А.М., гр. ТМ-12-1м;
- Коляденко А.В., гр. ОТП-12-1м;
- Сайко Ю.С., гр. ЛВ-12-1м;
- Глущенко Ю.В., гр. ЗВ-12-1м;
- Котковій В.В., гр. ОТП-13-1;
- Мелехову В.Ю., гр. МО-12-1;
- Вовненко О.Є., гр. ПТМ-12-1м;
- Зубцовій Є.С., гр. МВС-12-1.

ОБЪЯВЛЕНИЯ

ДО ДНЯ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ

З нагоди відзначення Дня соборності України 23 січня о 13.00 у літературній вітальні ДДМА відбудеться «круглий стіл» серед представників студентської молоді. Захід проводиться під егідою Управління у справах сім'ї та молоді облдержадміністрації.

В ДГМА ПРОЙДЕТ ФЕСТИВАЛЬ ПО БЫСТРЫМ ШАХМАТАМ ИМ. О. БАБИНА

В Академии с 21 по 22 января 2017 года будет проходить VI областной фестиваль по быстрым шахматам, посвященный памяти Олега Фавиевича Бабина. Приглашаем шахматистов принять участие в фестивале!

Регистрация участников – 21 января до 10.30. Открытие и первый тур – 21 января в 11.00.

Турнир «А» – главный турнир. К участию в турнире допускаются все желающие со спортивным разрядом не ниже 1-го.

Турнир «В» – детский турнир. К участию в турнире допускаются дети 2002 года рождения и моложе со спортивной квалификацией любого разряда.

РЕКТОРАТ, ПРОФКОМ І ГАЗЕТА «АКАДЕМІЯ» ВІТАЮТЬ ЮВІЛЯРІВ ГРУДНЯ

Бабюк Світлану Володимирівну, прибиральницю корпусу № 1,

Богун Наталію Іванівну, прибиральницю корпусу № 1,

Кайдаш Надію Миколаївну, прибиральницю корпусу № 1,

Паршакову Олену Дмитрівну, доцента кафедри філософії,

Реву Валентину Павлівну, інспектора канцелярії.

ОФІЦІЙНА ІНФОРМАЦІЯ

ДДМА оголошує конкурс на заміщення вакантних посад:

- старшого викладача кафедри обліку і аудиту (1 вакансія).

Документи від претендентів, які бажають прийняти участь у конкурсі, приймаються до відділу кадрів ДДМА протягом 30 календарних днів із дня оголошення у газеті. З умовами проведення конкурсу можна ознайомитись у відділі кадрів або на сайті ДДМА.

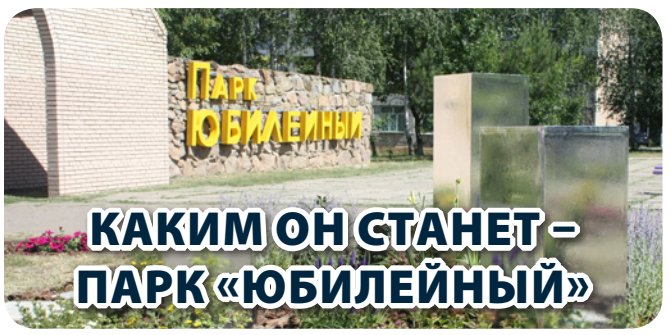

КАКИМ ОН СТАНЕТ – ПАРК «ЮБИЛЕЙНЫЙ»

В нашем городе начался бум благоустройства парков. Это, конечно, очень хорошо, так как не одной работой сыт человек. И отдыхать нужно учиться. В прошлом году сад Бернацкого предстал горожанам в новом обличье. Сейчас полным ходом идет обновление парка им. Пушкина. Но, к сожалению, не всем жителям понравилось новое обличье сада Бернацкого. Есть критика, и приводимые аргументы достаточно веские, так как не были учтены пожелания горожан. Наверняка не учитывалось мнение горожан и при благоустройстве парка им. Пушкина. У нас в городе есть еще и парк «Юбилейный», который тоже необходимо привести в порядок.

Вот поэтому инициативная группа, которую организовали известные в городе люди – Станислав Черногор и Андрей Романенко, – решила взяться за создание технического задания по благоустройству парка «Юбилейный». Она обратилась к руководству нашего города с предложением, от которого руководство не смогло отказаться.

Хочется, чтобы парк стал не хуже, чем в цивилизованных странах мира. Поэтому, пока еще не выделены деньги и нет готовых планов на обновление парка Юбилейного, инициативная группа решила узнать мнение наших горожан, что же они хотят видеть в парке.

Парк «Юбилейный» знают не только жители Краматорска, но и жители соседних городов. Он всегда был одним из самых посещаемых мест в городе. Здесь всегда проводили время люди разных возрастов – от детей до пенсионеров. Со временем парк превратился в нечто не очень приглядное, и это не только обертки и пустые бутылки, а даже использованные шприцы (!). Там часто можно увидеть сборы нетрезвых людей, а озеро с когда-то пейзажными камышами превратилось в зеленое болото. Не хочется видеть парк в таком состоянии, не хочется, чтобы идущие вечером домой люди боялись проходить через парк из-за встречи с пьяной компанией. Думаю, что каждый краматорчанин хочет видеть парк «Юбилейный» в новом, улучшенном обличье.

Замечу, что парк находится очень близко к студгородку ДГМА и является излюбленным местом отдыха наших студентов. Также в парке проводятся занятия физкультурой в теплое время года. Из нескольких бесед со студентами нашей Академии я сделала вывод, что почти каждый хочет, чтобы в парке было больше лавочек, как можно меньше мусора, были специальные поляны для пикника и, конечно же, чтобы починили знаменитый фонтан. Также многие хотят видеть в парке велосипедные дорожки, чтобы можно было взять в аренду велосипеды и ролики. А вот с озером ситуация сложнее: то ли почистить его и привести в надлежащий вид, то ли осушить его и, возможно, сделать там какой-нибудь каток.

Поэтому мнение наших студентов должно играть не последнюю роль в реконструкции парка. Приглашаем студентов и преподавателей активно принять участие в обсуждении. Свои предложения можно высказать в онлайн-анкете https://goo.gl/5B1xuI

После сбора пожеланий и предложений горожан, инициативная группа обсудит их с главным архитектором города и местными властями, после чего будет составлен план реконструкции парка и также вынесен на общее обсуждение.

Кристина Савицкая

МОН ГОТУЄ ЯКІСНО НОВІ СТАНДАРТИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Про це повідомив директор департаменту вищої освіти МОН Олег Шаров під час обговорення проекту Середньострокового плану пріоритетних дій Уряду до 2020 року щодо забезпечення якості вищої освіти.

За його словами, робота над створенням стандартів розпочалася ще в листопаді 2015-го. Наразі кількість розроблених стандартів вищої освіти – тобто, які принаймні були підготовані науково-методичними комісіями й винесені на громадські обговорення – становить 86 для бакалаврів і 15 – для магістрів. Зараз 40 «бакалаврських» уже пройшли громадське обговорення, доопрацьовані та схвалені сектором вищої освіти науково-методичної ради МОН.

«Після низки експертиз та погоджень плануємо вийти на затвердження перших стандартів у лютому-березні цього року, після чого цей процес має набрати стабільного темпу. Сподіваємося, що більшість стандартів рівня «бакалавр» буде затверджена вже до кінця цього навчального року», – зазначив Олег Шаров.

Робота над створенням стандартів для докторів філософії тільки починається. Однак, як запевняє очільник департаменту, за обсягами вона не буде великою, оскільки охоплює лише освітню складову таких програм (12-25 % від загального обсягу), а весь обсяг наукової складової є компетенцією вишів. Тож до кінця року в Україні має з'явитися 120 затверджених стандартів освітнього рівня «бакалавр», 80 – «магістр» та 50 – «доктор філософії».

Нові стандарти вищої освіти – це стандарти нового покоління, які прийшли на зміну Галузевим стандартам вищої освіти й базуються на компетентісному підході та поділяють філософію визначення вимог до фахівця, закладену в основу міжнародного Проекту Європейської Комісії «Гармонізація освітніх структур в Європі» (TUNING).

Затвердження стандартів стане кроком до виконання одразу кількох завдань вищої освіти, передбачених у Програмі діяльності Уряду. Зокрема, однією з цілей є реальна академічна автономія ВНЗ, яка, серед іншого, надає вишам можливість самим розробляти освітні та освітньо-наукові програми. І саме стандарти вищої освіти стануть для університетів орієнтиром того, що конкретно вимагає держава від їхньої діяльності.

Після затвердження в 2017-му більшості стандартів надалі планується повністю завершити роботу над ними, а в 2020–2025 рр. передбачено перегляд їхнього концепту, аж до повного скасування чи надання статусу рекомендаційних. Паралельно триватиме робота над створенням національної системи кваліфікацій, галузевих рамок кваліфікацій та професійних стандартів.

За матеріалами МОН

ЧИ ПРИСУТНЯ НА ДОНБАСІ ЕТНІЧНА СКЛАДОВА КОНФЛІКТУ?

Незалежне інформаційне агентство УНІАН провело соціологічне дослідження щодо наявності етнічного конфлікту в східних та південних регіонах України. Та експерти дійшли висновку, що ця проблема на цих територіях країни відсутня.

Про це під час прес-конференції в УНІАН повідомили координатори проекту «Українська Миротворча Школа» Наталія Зубар та Ігор Семиволос, а також кандидат соціологічних наук Ігор Дубровський.

«Українська Миротворча Школа» провела емпірико-соціологічне дослідження соціального капіталу (зв'язки людей, довіра, очікування) у 26 містах сходу та півдня України, у тому числі тих, що межують із зоною проведення АТО. «Конфлікти, які мають місце в Україні, не базуються на етнічній складовій, як би хтось це не казав. Тобто, етнічна складова відносин не є переважаючою у визначенні відносин у тому чи іншому місці. Це стійкий тренд», – сказав Дубровський.

Говорячи про ступінь ідентичності мешканців південних і східних областей, кандидат соціологічних наук зазначив, що респонденти, відповідаючи на запитання щодо того, ким вони себе відчувають в Україні (патріотом України, громадянином, європейцем, мешканцем регіону і т. д.), у своїх відповідях продемонстрували, що великої різниці між групами людей, які є етнічними українцями або етнічними росіянами, немає.

«З'ясовуючи, чи є етнічна складова основою конфліктного потенціалу, ми з'ясували, що різниця невелика. Тобто етнічні росіяни, які мешкають в Україні, громадяни України, переважно з невеликим відривом відчувають себе також патріотами міста, патріотами регіону, патріотами України», – підкреслив Дубровський.

Окрім того, Ігор Дубровський зазначив, що гіпотеза про те, що мешканці східних областей України, які безпосередньо живуть у прифронтовій зоні, визначають своє середовище більш небезпечним, ніж вважалося, не підтвердилася. «Люди, які живуть в регіонах так званої загостреної або гострої ситуації (Донецька і Луганська області), більш мобілізуються, і саме у цих регіонах фіксується вищий рівень громадянської активності», – сказав кандидат соціологічних наук.

Зокрема, за його словами, серед осіб, які живуть у прифронтових зонах, формується певна спільнота громадсько-активних людей. «Порівняння відповідей громадсько-активних людей з іншими відповідями дає змогу зробити висновок, що це переважно українсько-налаштовані громадяни», – сказав соціолог.

У свою чергу Ігор Семиволос, погоджуючись з тезою, що немає етнічного підґрунтя для конфлікту, який триває на сході України, сказав, що цей конфлікт є ціннісним. На його переконання, цей конфлікт «не можна вирішити шляхом вирішення конфлікту інтересів через компроміси, через розподіл ресурсів і т. д.». Бо ціннісні конфлікти набагато складніше вирішуються, і необхідно усвідомлювати, що в рамках цього ціннісного конфлікту українцям на сході України доведеться жити тривалий час. «До цього треба бути готовим і розуміти, що простих рішень там просто немає і не буде», – заявив Семиволос.

Також він звернув увагу на проблему культури бідності, яка поширена в усій Україні, і назвав цей фактор великою проблемою, бо люди, які намагаються виживати, схильні приймати будь-яку ідентичність, яка може створювати відчуття захищеності. У південних та східних областях не так багато людей, які відносять себе до середнього класу. Ігор Семиволос відзначив необхідність вжиття заходів із подолання культури бідності, проведення роботи з тими людьми, які готові бути соціально активними групами.

Дослідження було проведене в грудні 2015 – березні 2016 року за підтримки посольства Великої Британії в Україні. Всього було опитано 1828 осіб у 26 містах Донецької, Луганської, Запорізької, Херсонської та Одеської областей.

Результати опитування: серед опитаних громадян за етнічним складом 67 % респондентів були українцями, 23,5 % – росіяни, 2 % – кримські татари, 1,8 % – вірмени, а інші національності склали окремо кожна менше 1 %.

Так, серед опитаних мешканців східних та південних областей громадянином України повністю себе вважають 56 %, у значній мірі – 27,3 %, у незначній мірі – 10,3 %, зовсім себе не відчувають громадянами України – 4,4 %, і тільки 1,9 % не змогли відповісти на це запитання.

Також, відповідаючи на запитання про належність до певного регіону, серед опитаних мешканцем регіону в повній мірі себе вважають 46,4 %, у значній мірі – 27,3 %, у незначній мірі – 8 %, зовсім не відчувають – 1,8 %, і тільки 3,4 % не змогли відповісти на це запитання.

Громадянином СРСР серед опитаних повною мірою себе вважають 5,2 %, у значній мірі – 6,6 %, у незначній мірі – 11,9 %, зовсім себе не відчувають громадянами СРСР – 64,4 %, у той же час 11,2 % не змогли відповісти.

Патріотом України в повній мірі себе вважають 28,9 % опитаних, у значній мірі – 29,1 %, у незначній мірі 17,4 %, зовсім не відчувають себе патріотом України 17,4 %, а 6,5 % не змогли відповісти.

СТУДЕНТ ДДМА СТАВ КРАЩИМ СТУДЕНТОМ УКРАЇНИ

У Сумах 17 грудня пройшов Всеукраїнський конкурс «Кращий студент України», організатором якого виступила ВМГО «Студентська республіка» за підтримки Міністерства молоді та спорту України та Міністерства освіти і науки України.

На Всеукраїнському конкурсі «Кращий студент України» Донецьку область представляли троє студентів ДДМА, які стали переможцями регіонального обласного конкурсу в номінаціях: «Кращий студент-медійник» – Максим Пономарьов, «Кращий студент-спортсмен» – Наталія Мартюхіна, «Кращий студент-програміст» – Марина Рибалко.

Максим Пономарьов переміг у своїй номінації на Всеукраїнському конкурсі та став кращим студентом-медійником України!

Такий приємний подарунок прийшовся як раз на день народження медіа-групи «Академія», яка відзначає його 17 грудня. Максим

Пономарьов (ІТ11м) займається журналістикою в медіа-групі «Академія» вже п'ять з половиною років. За цей час він став стрижнем медіа-групи. Це людина з безліччю креативних ідей, яка легко береться за будь-яку справу і доводить її до кінця. На нього завжди можна покластися, знаючи, що він не підведе. А ще Максим – хороший друг і душа компанії.

Будучи ще першокурсником, Максим почав роботу в медіа-групі як дизайнер і верстальник газети «Академія». Освоївши цей цікавий напрямок, вирішив спробувати себе в якості звукооператора на радіо «Академія», а також у ролі фотокореспондента. А трохи пізніше його зацікавив напрямок телебачення, де Максим освоїв операторську роботу та монтаж відео. З 2013 року очолює радіо «Академія». Під його керівництвом радіо отримало новий виток розвитку: з'явилися нові цікаві передачі й проекти.

Дуже відкритий, товариський і легкий на підйом, Максим охоче брав участь у різних заходах і проектах. Учасник Відкритого фестивалю дитячих та молодіжних ЗМІ України в Донбасі «ЖМИ на RECорд – 2013», де команда медіа-групи «Академія» ДДМА завоювала Гран-прі, а також «ЖМИ на RECорд – 2016», де команда медіа-групи «Академія» ДДМА посіла 3-є місце в номінації «Друковані ЗМІ», а також була відзначена дипломом у номінації за кращу операторську роботу. Був керівником команди. Учасник круглого столу «Стратегія мовлення для Донбасу», а також тренінгу від Євгена Бондаренко від «Школи медіа-патріотів» у напрямку засобів НЛП і методів написання новинних матеріалів.

Максим активно працює у сфері дизайну, фото, звукорежисури, відеорежисури. Проводить освітню діяльність серед молоді в галузі журналістики. Проводить майстер-класи з фото та роботи у Photoshop для переселенців.

Зараз Максим закінчує навчання в ДДМА. Вітаємо Максима з перемогою та бажаємо йому вже в недалекому майбутньому обрати собі шлях, де він зможе повною мірою розкритися й застосувати всі свої якості й таланти.

Вікторія Лебединська

СРОЧНО УКРЕПЛЯЕМ ИММУНИТЕТ!

В преддверии эпидемии гриппа и ОРВИ мы не должны забывать, что самая надежная защита от болезней – это наш крепкий иммунитет. Если защитные силы организма будут на высоте, то, даже повстречавшись с коварными вирусами, он их обезвредит. И вы не заболеете – или перенесете болезнь в легкой форме. Именно поэтому в сезон эпидемий особенно важно помнить о здоровом образе жизни.

О чем именно? Да о самых простых вещах, например, о зарядке по утрам. Пусть 10–15 минут, но, поверьте, даже эта умеренная физическая активность принесет вам пользу. Ежедневно принимайте контрастный душ, но при этом старайтесь не допускать переохлаждения на улице. Включайте в рацион щедрые дары осени: виноград, яблоки, сливы, калину, облепиху, клюкву. Пейте отвары шиповника, эхинацеи пурпурной, ежедневно употребляйте кисломолочные продукты, белковую пищу. Обязательно съедайте на ночь зубок чеснока или ломтик лука: эти овощи богаты фитонцидами, которые убивают вирусы и микробы.

Особенно рекомендую одно проверенное «чудо-средство». Возьмите 50 г корня имбиря, который является природным антибиотиком, измельчите и смешайте с 50 г меда. Принимайте по 1 чайной ложке в день в течение 10-30 дней.

С приближением эпидемии старайтесь избегать большого скопления людей. Вечеринки, походы в кино – не лучший способ времяпрепровождения в сезон эпидемий. Перед выходом из дома всегда смазывайте ноздри изнутри оксолиновой мазью. Если же вам предстоит длительное пребывание в людном месте, проделывайте эту манипуляцию каждые три часа.

Как можно чаще гуляйте на свежем воздухе, больше ходите пешком. Отправляйтесь всей семьей в осенний лес или парк. Побродите по шуршащим листьям, подышите терпким воздухом увядающей зелени. На природе мало шансов подхватить какие бы то ни было вирусы, зато дыхательные пути полноценно очищаются, и укрепляется тот самый иммунитет, который теперь просто обязан спасти нас от всех болезней.

Рита Сакалы,
семейный врач КУ «ЦПМСП № 1»

Под сенью муз

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР ІЗ СЕРГІЄМ ВАСИЛЮКОМ

Актова зала школи мистецтв № 1 була повністю заповнена людьми. І не даремно – 15 січня до Краматорська навідався вокаліст українського гурту «Тінь сонця» Сергій Василюк зі своїм акустичним концертом. У залі зібралися люди різного віку: бабусі приходили із онуками, хлопці – з дівчатами. Загалом, вийшла дуже тепла й душевна компанія.

На сцені вмикається світло, і Сергій виходить… Глядачі завмерли, а через мить пролунала гарна українська щедрівка.

Після кожної пісні довго не вщухали овації і плескання. Дуже потішила краматорчан пісня на вірші Василя Стуса «У цьому полі синьому, як льон». Василюк був настільки харизматичний, що іноді складалося враження, ніби на сцені гурт «Тінь сонця» в повному складі.

У перервах між піснями музикант говорив із публікою про дуже важливі речі: «Ви знаєте, – каже Сергій, – колись давно територія України й справді була «від Сяну до Дону», як співається в нашому гімні, але з багатьох причин ми зараз маємо те, що маємо. Та насамперед ми самі у всьому винні, бо нас будуть вважати «братьями меньшими» доти, доки вороги будуть чути на нашій землі свою рідну мову. Їм же тут дуже зручно! Український світ тільки тоді переможе «русский мир», коли українці почнуть розмовляти українською!» Не оминув Василюк і тему зміни керівництва в регіональному ландшафтному парку «Краматорський», яка була проведена з очевидним порушенням процедури: «Я дуже обурений станом речей у ландшафтному парку, бо та кропітка праця, яка вкладалася туди десятиріччями, може зійти нанівець лише тому, що комусь захотілося прибрати це місце до рук. Я бачу, що тут зібралася дуже свідома українська спільнота, тому розраховую на вашу підтримку».

Після першого блоку Сергій Василюк закликав аудиторію до розмови, і, скориставшись нагодою, люди поставили декілька цікавих запитань. Наприклад, чи завжди музикант спілкувався українською мовою? «Ні, – відповів артист, – до восьми років я говорив виключно російською, вже згодом почав трохи спілкуватися українською. У виші, вже маючи навички, я використовував українську при нагоді, а потім вирішив і зовсім перейти на рідну мову, тому що я – українець!» На питання про участь у Майдані Сергій відповів: «З 21-го на 22-е листопада, коли тільки почалися протести, я співав усю ніч, бо зірок не було, а треба ж комусь грати. А вже пізніше, коли Євромайдан набрав обертів, понаїхали зірки, і нас вже на сцену чомусь не пускали. Та нічого, зате в Краматорську нас завжди чекають!»

Окрім розмов лунало дуже багато шикарних народних українських пісень та пісень з репертуару гурту. Але, нажаль, не всім до вподоби вільна Україна, українізація і все, що її стосується. Бо інколи, коли Сергій Василюк говорив про дуже серйозні й корисні речі для сучасних українців, із задніх рядів лунало: «Песню давай!» Ну що ж… Як говорив сам музикант, маємо те, що маємо…

Вечір видався дуже насиченим, глядачі розходились по домівках наповнені. Більшість – гордістю за те, що вони українці, любов'ю до своєї Батьківщини. А це прекрасно!

Віктор Беляєв

ДИАЛОГ МЕЖДУ ДЕТЬМИ И ВОЕННЫМИ

В молодежном центре «Теплица» города Славянска прошло уникальное мероприятие – спектакль «Военные и дети». Его поставил Театр Переселенца, который работает при поддержке канадского посольства в Украине и канадского фонда местных инициатив.

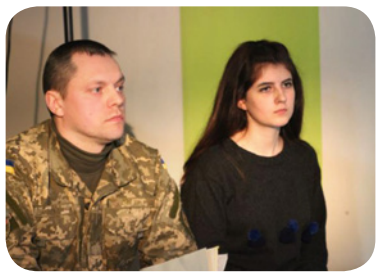

Спектакль необычен. В нем есть сюжетная линия, но реплики персонажей не прописаны. Актеры не играли заученные роли, а говорили о том, что пережили сами. А артистами были школьники из города Николаевка и военные из подразделения Военно-гражданского сотрудничества. Атмосфера на репетиции была одновременно и душевная, но, вместе с тем, и напряженная. Погружение в «театральную кухню» поглощает мгновенно, и от происходящего то и дело перехватывает дыхание. У участников спектакля то и дело на глазах появлялись слезы…

Режиссер отметил, что целью этого проекта является открытый диалог между детьми и защитниками Родины, чтобы разбить стереотипы, бытующие у некоторой части жителей Донбасса, о том, что военные – это изверги и нужно держаться от них подальше. А неформальное общение – лучший способ для достижения этой цели. Дети рады, что им представилась возможность пообщаться с военными и понять, что на самом деле они – защитники, а не вредители. Военные говорят, что для них тоже очень важно слышать истории детей, ведь они переживают все горести войны по-своему, но нужно знать о том, какой отпечаток война оставляет на тех, кого они защищают.

Необычно и развитие сцен в зале. Артисты располагались группами вокруг зрителей. В зале не было привычных рядов кресел. По замыслу режиссера, они были расставлены хаотично по всей площади зала.

По окончании спектакля в «Теплице» воцарилась тишина… Зрители были поражены до глубины души… Только через пару минут послышались аплодисменты и овации.

И каждый присутствующий ушел домой не таким, каким пришел, получив ответы на многие волнующие вопросы. По крайней мере, хочется в это верить…

Виктор Беляев

ОЛЬГА ЕВЧЕНКО: «МИ СПІВАЄМО ЗАДЛЯ МИРУ»

До Краматорську завітав чернігівський музичний гурт «Смоляни». Концерт відбувся 10 січня в Центрі позашкільної роботи. «Смоляни» провели кілька концертів на передовій і, повертаючись додому, завітали до нас, аби привітати з різдвяними святами. Гостями заходу стали військові та школярі. Розважальна програма включала в себе танці, народні пісні, вірші, а також авторські пісні гурту. Після концерту всіх гостей чекали подарунки: військовим «Смоляни» вручили короваї та привітальні листівки від дітей, а школярі отримали солодкі подарунки. Відвідувачі були задоволені такою щирою, теплою патріотичною обстановкою. Заступник мера Наталія Чукова зазначила, що дуже важливо проводити подібні заходи – задля підтримки бойового духу наших солдатів та патріотичного виховання дітей. Учасники гурту також були задоволені нашим теплим прийомом.

Колектив «Смоляни» існує на Чернігівщині вже 40 років. Розуміючи, що українським солдатам потрібна будь-яка підтримка, вони поїхали зі своїми концертами в зону АТО.

Після концерту ми поспілкувалися з учасниками гурту. Вокалістка гурту Ольга Євченко, яка, до речі, у гурті вже 20 років, поділилася своїми враженнями від виступу: «Коли ми даємо концерти, мене просто переповнюють емоції. Особливо сьогодні, тут. Мене вразило те, яка в нас чудова молодь. Я захоплююсь ними. Я ніколи раніше не була на Сході. А зараз, коли ми почали їздити з концертами, ознайомившись зі Сходом, хочу сказати: які тут гарні люди! Що б там не казали, всі ми молодці, ми просто – українці»

Також Ольга розповіла про діяльність «Смолян» та їх посил глядачам: «Наш гурт пише власні пісні. Пишемо їх від душі, керуючись серцем, тільки українською мовою, бо хочемо донести всім – яка чудова наша Україна та рідна українська мова. Нехай про це знає весь світ. Коли «Смоляни» виступали на передовій, солдати раділи, сміялись, дякували, їх переповнювали емоції. Деякі досі нам пишуть. Мені дуже приємно, що ми недарма робимо своє діло. Ми співаємо задля миру».

Владислава Сурганова

Квіти Маленької Іди

Кожну квіточку зів'ялу
Кличе Він до свого столу.
В танку пелюстки змарнілі
Урочисто закружляють.

Не мине ніяка пісня
В Його лагіднім відлунні,
І того не згасне доля,
Хто Його шляхом блукає...

«Не сумуй за нами, Ідо!
Ми повернемося знову!
Нового життя зернята
Сіють ніжні Його руки!»

Наталка Зміївна

***

Я поверю твоим глазам,
Хоть ты трижды меня обмани –
Я поверю твоим... Вокзал... –

Мироздания рвется нить...
Я поверю твоим слезам...
Мне захочется... Говорить

Бесполезно. Я знаю сам...
Мне захочется полюбить...
И, в зеленый войдя туман,

Я спрошу: «Можно ль тут курить?»
Мне ответят: «Зачем, болван?» –
«Я хотел бы еще пожить...»

Владимир Бондаренко, ФК-15т

Старый дом

В доме прогнили полы и балки,
ветер гудит в щелях.
В кранах уже замерзают капли, –
дом обречен на крах.
И чтобы мне не пропасть в обломках,
я выбираю слом.
Это не смерть – я построю новый,
прочный и светлый дом.
Глупо жалеть о вчерашнем снеге –
снова придет январь.
Станет земля как невеста – белой,
заштукатурит гарь
мастер седой и зажжет гирлянды,
свечи согреют ночь.
Я у окна тихонько сяду.
Чем я могу помочь
старому дому и той метели,
что занесла следы? –
Спите спокойно в мягкой постели
памяти. Белый дым
стелется скатертью. Предрассветной,
словно живой, росой.
Чтобы построить новый – этот
надо снести. Простой,
жесткий закон возрожденья. Пепел
пусть на зубах скрипит –
нет удобрения лучше. Ветер
ноет в крестах могил.
Но прорастает весною вишня,
и для других цветет.
Дом удивительно светлым вышел –
хочешь – войдем вдвоем?..

Алина Остафийчук

***

Когда внутри рождается зима
И с тихим звоном выстилает душу,
Чтоб свет ее не выпустить наружу,
Свои огни я погашу сама.

Вслед осени развею дым – не жаль,
Последний выдох в ожиданьи снега.
Окно открою – только я и небо...
И чай себе налью в святой Грааль.

Елена Седлецкая

***

Сейчас туман рассеется вот-вот,
На крыше снайпер вновь увидит цели.
Чуть слышно где-то ухнул миномет,
И две вороны с тополя взлетели.
Напротив – дом. Да и вокруг дома,
А в окнах – смерть и чьи-то злые лица.
И без тумана нам совсем хана,
Нам без тумана не пошевелиться.
Прохлада пробирает до кости.
Росу стираю с грязного приклада,
Нам жизнь прожить – что поле перейти,
Не очень далеко, но очень надо.
В помятой фляге ровно по глотку
Сырой воды с тоской наполовину.
А чьи-то пальцы тянутся к курку,
И снайпер уже видит наши спины,
Рванули – наудачу, наугад!
И тишину сменяет хаос боя.
И кто прикроет спину, тот и свят,
А кто попал под пулю, тот спокоен…
Туман, перед глазами пелена,
Но кто-то держит, и куда-то тащат.
«А смерть в тумане вовсе не красна», –
Я думаю, идя в туман все дальше…

Андрей Кириченко, 72 ОМБР

***

Такие мой статус и статут.
С небес спускаюсь – скоро же!
Короче –
Работаю сторожем.
Охраняю ваш институт –
И днем. И ночью.

Сергей Шишкин

***

В моей комнате лежит друг,
На диване лежит и дремлет.
Он предательства не приемлет
И на помощь придет, если вдруг

Грусть настигнет меня и мой дом.
Он окажется больше, чем рядом,
Он окинет меня грустным взглядом,
Я прочту в невербальном – «пойдем».

Он почувствует, если неладны
Дела. Если бьется мечта, как стекло.
Если с кем-то бывает прохладно,
То с ним мне всегда тепло.

Он поднимет всегда настроение
И поймет, не сказавши ни слова.
Он природы благое творенье.
Он не свят, но из рода святого.
Он лежит, не смыкая вплоть век,
Угождая мне верно и всяко.
Разве может вот так человек?
Я не знаю. Так может собака!

Евгений Евсюков, ТМ-12-1

***

Прошу, не нужно в некрологе врать.
Я не был плох, но лучшим точно не был.
И – да, мне приходилось убивать
И сокращать врагам дорогу в небо.

Я не всегда хорошим был как сын,
Отцом и мужем не был я примерным.
Я в повседневной жизни был простым.
И лишь присяге до конца был верным.

Пишите просто – выбор сделав свой,
Был тверд и верен выбранному курсу.
Но повторюсь – я точно не святой.
И прямотой своей был многим не по вкусу.

Не дорисовывайте нимб над головой.
Не подобает даже павшему солдату
Казаться тем, кем не был я живой,
Ища врага в прицеле автомата.

Мой плюс, что задних я не пас в бою,
Но знаю многих, что храбрее были.
Живых почтите! Богом вас молю!
Они того реально заслужили.

Прапорщик 95-й бригады ВСУ
Виктор Залевский

БУДУТ ЛИ В ДОНЕЦКОЙ ОБЛАСТИ ЭЛЕКТРОМОБИЛИ

Электромобили уже много лет пользуются популярностью у жителей Европы и стали полноправными владельцами дороги. Машины, которые используют электроэнергию, более экологичны и тем самым не загрязняют окружающую среду. Многие современные производители автомобилей уже выпускают электромобили, например Tesla, Renault, Mercedes, Chery, Volkswagen, Nissan, Hyundai и прочие.

В Украине электромобили начали появляться еще с конца прошлого века, но более масштабное их появление на наших дорогах произошло в этом десятилетии. На сегодняшний день в Украине насчитывается около 4 000 электромобилей, а рост их потребления среди населения составляет 400 % в год. В Краматорске уже есть два электромобиля. К сожалению, именно в наших областях – в Донецкой и Луганской – этот транспорт очень медленно набирает популярность. Одной из возможных причин является отсутствие зарядок для них.

Не так давно на ОБЗРЕВАТЕЛЬ LIVE прошла беседа с главой Клуба «Электро-Автосам» Вадимом Медведевым и Кариной Шерьян. Карина Шерьян, как пользователь, поделилась своим мнением насчет электромобиля: «Это очень удобно, но сейчас электромобиль в Украине – машина для локальных поездок. Потому что пока нет обширной инфраструктуры, которая бы позволяла проехать серьезные расстояния». Действительно, для поездок на большие расстояния этот автомобиль не всегда подойдет, причиной этого является даже не сам автомобиль, а отсутствие сети зарядок на наших дорогах. Проблема станций зарядок постепенно решается, и с каждым месяцем их количество на дорогах возрастает, но не в нашем регионе.

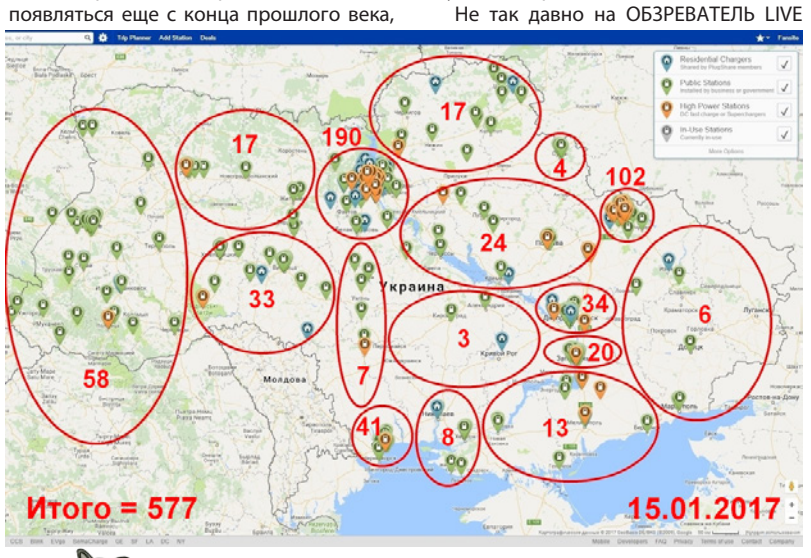

Как правило, зарядки устанавливаются владельцами кафе, ресторанов, то есть различных общественных заведений. Это выгодно и удобно, как владельцам авто, так и владельцам данных заведений. Наши предприниматели также загорелись идеей поставить в своих заведениях такие зарядки, но они столкнулись с существенной проблемой – маленькая разрешенная мощность потребления. Как правило, заведения общественного питания заключают договор с ДТЭК на 6–12 кВт. А для быстрой зарядки электромобиля (20–30 минут) необходимо не менее 22 кВт. ОО «Клуб «Электро-автосам» разработал и производит мощные зарядные устройства, которые позволяют заряжать автомобиль в течение короткого периода времени. Мало того, с целью популяризации электромобилей в Украине их устанавливают бесплатно. Такие зарядные устройства уже установлены по всей Центральной и Западной Украине, как показано на карте. Представители Клуба «Электро-автосам» приезжали и в Донецкую область, но столкнулись с указанной проблемой. Многие предприятия хотели бы установить зарядные устройства, но выплачивать ДТЭКу огромные деньги за разрешение на изменение потребляемой мощности никто не соглашается. Сейчас именно эта энергетическая компания стала камнем преткновения. Стоит отметить, что в других регионах Украины такие ограничения не настолько жесткие.

К сожалению, из всех регионов Украины Донецкая область самая загрязненная. И экологически чистый транспорт хоть немного может изменить ситуацию. А для этого нужно не так много. Всего лишь олигархам проникнуться любовью к краю, где они живут.

Алена Раскольникова

УМНИКИ И УМНИЦЫ

«ЧТО? ГДЕ? КОГДА?»

Ответы на вопросы из прошлого номера.

Вопрос 1. Из одной европейской столицы до другой поездом можно доехать за 2 часа 35 минут. Скорость передвижения по территории двух стран достигает 300 км/час и только в одном месте она ограничена 160 км/час. Мы не просим вас назвать эти столицы. Назовите максимально точно место ограничения скорости поезда.

Ответ: тоннель под Ла-Маншем.

Комментарий: упомянутые столицы – Париж и Лондон.

Автор: Игорь Проценко, Новая Одесса.

Вопрос 2. Название статьи, посвящённой массовым бесчинствам футбольных болельщиков, состоит из трёх слов и всего одной буквой отличается от названия произведения нобелевского лауреата. Как называется упомянутая статья?

Ответ: «Огнём и мячом».

Комментарий: роман нобелевского лауреата Генрика Сенкевича.

Автор: Ольга Неумывакина, Харьков.

Вопрос 3. В 1966 году президент Франции Шарль де Голль потребовал, чтобы все американские солдаты покинули французскую землю. Узнав об этом, президент США Линдон Джонсон обиженно поинтересовался, касается ли требование тех американских солдат, которые находятся на НИХ. Назовите ИХ.

Ответ: кладбища.

Комментарий: в годы Второй мировой войны американские солдаты освобождали Францию от нацистов. Линдон Джонсон уточнил, касается ли требование де Голля американцев, покоящихся на французских кладбищах.

Автор: Александр Кудрявцев, Николаев.

Весь январь, как правило, проходит под влиянием Нового года и Рождества. Предлагаю вашему вниманию несколько несложных «тематических» вопросов с разных турниров.

Вопрос 1. В 1997 году американский Союз гражданских свобод подал в суд на НЕГО, поскольку он: во-первых, в одностороннем порядке взял на себя право решать, кто чего достоин, во-вторых, подавляет права на свободу слова и мысли, а в-третьих, не платит таможенные пошлины на ввозимые в страну товары. О ком идет речь?

Вопрос 2. Анна Папченко пишет, что ОНА есть в нескольких испанских городах, но повторение сюжета известного советского фильма здесь невозможно благодаря тому, что в каждом городе есть свой традиционный орнамент табличек. ОНА по-испански – calle de los Constructores. Назовите её двумя словами.

Вопрос 3. Когда Густав Малер сутками работал уединенно в деревне, его сестра выкупАла ИКСОВ у соседей. Согласно одной интерпретации, концовка симфонии Малера подразумевает смерть философа, а пение хора символизирует воскрешение и намекает на ИКСА. Назовите ИКСА одним словом.

Александр Мельников,
президент Клуба
интеллектуальных игр ДГМА

ЧТО ПОЧИТАТЬ

КНИГА «ПО ЕЁ СЛЕДАМ» Т. Р. РИЧМОНДА

Вы когда-нибудь задумывались о том, какой след останется после вас, когда вас самих не станет? Не подумайте, что вас пытаются запугать. Но хотя бы единожды такая мысль посещала каждого.

Литературная новинка «По её следам» очень подробно остановилась на вопросе, что же остается после человека в век современных технологий. Если задуматься, практически каждый человек, мало-мальски умеющий пользоваться компьютером, оставляет после себя какой-то след. Даже если при жизни не сделал весомого вклада в развитие общества, не был выдающейся личностью. Наши электронные адреса, аккаунты в социальных сетях, электронные дневники и блоги. Все это составляет нашу личность в большей мере, чем мы можем себе представить.

Главная героиня книги, Алиса Сэлмон, трагически погибла ночью 5 февраля 2012 года. Вступлением к повествованию служит эссе в газете на тему «Что в имени?». Алиса, школьница 15 лет, высказывает немного сумбурное, но живое мнение о том, что же составляет её имя. Это ведь не только набор звуков и букв. Это вся личность, заложенная со смыслом имени, воспитанием и всем тем, что окружает человека с самого детства.

Задорное начало обрывается обсуждением на студенческом форуме. Тема: что случилось на мосту? Отрывок онлайн-дискуссии проясняет, что на мосту городка Саутгемптон погибла бывшая студентка местного университета. С самого начала автор не оставляет читателю никакой надежды. Все самое худшее уже свершилось. Или же воспоминания, следствия и причины, раскрытые пост-фактум, окажутся еще хуже?

Структура повествования до конца книги сохраняется в духе выдержек, отрывков, цитат, письменных монологов, посланий и писем. Бывший преподаватель Алисы, Джереми Кук, тщательно собирает любые крупицы информации от людей, которые имели даже самое незначительное отношение к жизни девушки. Оказывается, переписка в сети, записи в твиттере, личный дневник могут дать о человеке значительно больше информации, чем знают о нем родители и близкие люди. Джереми Кук идет по следам Алисы нелинейно, скачками, то возвращаясь в школьные годы, то перепрыгивая к периоду её работы журналистом в Лондоне. В итоге преподаватель формирует объемную книгу, посвященную личности Алисы Сэлмон, а также возможным причинам и предпосылкам её таинственной гибели.

Персональное расследование, или, как говорит сам Джереми, научное исследование по антропологии, периодически прерывается письмами к старому другу Лэрри. В них он изливает терзания и раскрывает те потаенные уголки своей личности, те мысли, в которых самому себе признаться трудно, не говоря уже о диалогах по душам. До конца книги так и остается загадкой, жив ли этот старый друг, прочтет ли он многочисленные письма, да и вообще, как сложилась его судьба, потому что на протяжении повествования Джереми не получил ни одного ответа. Да и вопрос, а посылал ли он все свои письма тому самому Лэрри? Или, быть может, писал их «в стол», просто из боязни завести полноценный дневник? Вот, пожалуй, одна из главных загадок книги.

Что до самой Алисы… Она, как и все люди, была человеком противоречивым, полным как выраженных достоинств, так и закопанных глубоко недостатков. Но была яркой, с неординарным быстрым мышлением. «Застывшая в движении», как сама она охарактеризовала себя в одной из дневниковых записей. Вокруг неё неизменно находилось множество людей. Именно крупицы их информации и помогают составить объемное представление об умершей девушке.

Среди множества новинок 2016 года эта книга достойна если не высочайших наград, то внимания точно. Нетипичная детективная история, лишенная традиционных клише и штампов. Главная фишка романа в его «мозаичности». Читатель по кусочкам формирует для себя целостную картину. Книга не кажется утопичной, а воспринимается как нечто, которое может произойти в любом городе любой страны. Одна утерянная человеческая единица. Песчинка для мира, Вселенная для близких. Можно смело озвучить посыл данного произведения: «Живите сегодня, и будь что будет».

Виктория Повержук

ЧТО ПОСМОТРЕТЬ

НИЧТО НЕ ИСТИННО, ВСЕ ДОЗВОЛЕНО!

В далеком 2007 году компания «Ubisoft» выпустила первую игру серии «Assassin's Creed». Игра получилась более чем успешной, и компания поставила продукт на конвейер. На сегодняшний день у франшизы целая армия поклонников по всему миру. Около двух лет назад компания «20-th Century Fox» сообщила о том, что купила права на экранизацию игровой вселенной. Фанаты ждали этого события с напряжением и нетерпением. С одной стороны, «20-й век Фокс» заслуживает доверия, ведь удачных фильмов было выпущено множество, а провальные и припомнить сложно. Но, с другой стороны, «Assassin's Creed» – любимая многими игровая вселенная! Что же сотворят с ней киноделы?!

Недавно фильм прошел в кинотеатрах Украины, а до этого – в Европе, Америке и России. Критики разнесли картину в пух и прах, блогеры тоже в выражениях не стеснялись… Все ли так плохо?

Для начала стоит отметить, что фильм был рассчитан на подготовленную аудиторию – фанатскую. Поэтому не знакомым с франшизой людям стоило перед просмотром поискать информацию об экранизируемой вселенной. Сколько бы ни говорили, что художественный фильм – это отдельное произведение, но первоисточник важен! Второе, что сыграло злую шутку, – это несколько иные приемы изложения истории. Видеоигра раскрывает сюжет по средствам геймплея, графики и катсцен, то есть игрок является частью главного персонажа. То, что произойдет с героем, напрямую зависит от геймера. Кино не позволяет зрителям хоть сколько-нибудь влиять на ход истории. Кино – это видение режиссера и работа съемочной группы, в первую очередь. Абстрагироваться от своих личных представлений и посмотреть на горячо любимый мир другими глазами бывает проблематично.

На самом же деле фильм получился великолепным!

Режиссер решил раскрыть не персонажа из прошлого, за которого, собственно, и приходится играть почти все время, а подопытного, подключенного к «Анимусу». Выглядело это очень свежо и интересно. К тому же, сюжет кинокартины не копирует ни одну из игр, а рассказывает новую историю со своими персонажами. Сцены из прошлого – в основном, экшн, а сцены нашего времени раскрывают непростой внутренний мир современного ассасина, который даже не подозревает, что оказался в логове врагов.

Модернизация машины, считывающей генетическую память, – «Анимуса» – очень удивила. Вместо статично стоящего кресла, к которому подключен мирно лежащий объект, режиссер создал «щупальцу», прикрепленную к полу. Благодаря этому человек, находящийся в синхроне со своим предком, полностью повторяет его движения. И подготовка подопытного к синхронизации показана очень интересно.

В целом, фильм полон свежих идей, съемочная группа очень трепетно отнеслась к канонам игровой вселенной и очень хорошо перенесла дух «Assassin's Creed» на экран.

Поэтому, если вы не пошли в кино из-за негативных отзывов, советую вам посмотреть эту картину дома и составить свое личное мнение.

Виктор Беляев

Газета "Академия"
Учредитель и издательство: ДГМА
Выпускается с 17 декабря 1999 г.
ДЦ 1492 от 10.12.99

Гл. редактор: **В. Медведев**
Адрес учредителя, издательства и редакции:
84313 г. Краматорск, ул. Шкадинова, 72,
ауд. 1411 тел. (0626) 41-81-20
E-mail: gazeta@dgma.donetsk.ua
Сайты: http://www.dgma.donetsk.ua/publish/np/,
Логотип газеты по эскизу Т. Лукьяновой

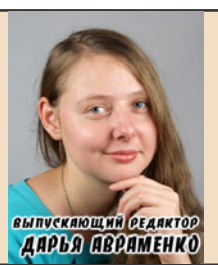

Фото: В. Медведев, В. Лебединская, М. Пономарев
Литературные корректоры: Е. Дудченко, В. Лебединская
Верстка и компьютерный набор: М. Пономарев, В. Лебединская
Над номером работали: В. Лебединская, В. Бондаренко, Ю. Кошиль

Точка зрения авторов не всегда разделяется редакцией. Ответственность за достоверность информации несет автор. Редакция сохраняет право литературного редактирования и сокращения. При перепечатке материалов ссылка на газету "Академия" обязательна.